

Sygn. akt: III AUa 1261/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski (spr.)

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak

SSA Ewa Chądzyńska

Protokolant: stażysta Paulina Działońska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2012 r. w Łodzi

sprawy **E. D.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o emeryturę,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu z dnia 1 kwietnia 2011 r., sygn. akt: V U 178/11;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1261/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 grudnia 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił E. D. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w byłym Zakładzie (...) w L. w latach 1972 - 86.

W odwołaniu od powyższej decyzji E. D. wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, przy zaliczeniu pracy w byłym Zakładzie (...) w L. jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2011 r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał, E. D. prawo do emerytury od dnia 8 października 2010 r.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zapadło w następującym stanie faktycznym:

E. D., ur. (...), w dniu 6 września 2010 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W okresie od 2 maja 1972 r. do 31 grudnia 1986 r. wnioskodawca był pracownikiem w byłym Zakładzie (...) w L.. Przez cały okres zatrudnienia wykonywał pracę montera gazociągów.

E. D. wskazaną wyżej pracę wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca montera gazociągów polegała na układaniu w wykonanych wcześniej wykopach rur służących do przesyłania gazu oraz montażu dodatkowych urządzeń i przyłączy umożliwiających taki przesył. Głębokość wykopu uzależniona była od warunków terenowych i kształtowała się na poziomie od 1 metra przy układaniu rur dla przyłącza gazowego dla posesji do 2 i więcej metrów przy układaniu pozostałych instalacji.

Zakład wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazując w nim na wykonywanie prac opisanych w Dziale V pkt 7 zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 18 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych.

Na dzień 1 stycznia 1999 r. E. D. legitymuje się okresem ubezpieczenia wynoszącym 29 lat, 9 miesięcy i 21 dni. Uznany przez ZUS na powyższy dzień okres pracy w warunkach szczególnych wynosi 12 lat i przypada w latach 1987 - 98. Od 2002 r. nie pozostaje w stosunku pracy, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W konsekwencji powyższych ustaleń, Sąd Okręgowy stwierdził, że E. D., poczynając od dnia 8 października 2010 r., przysługuje prawo do emerytury przewidzianej w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 z 2009r., poz. 1227 – tekst jednolity z późn. zm.), ponieważ legitymuje się on wymaganym 15 – letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. E. D. wykonywał bowiem w spornym okresie (od 2 maja 1972r. do 31 grudnia 1986r.) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace montera instalacji i urządzeń gazowniczych wymienione w dziale V pkt 1 wykazu A Załącznika nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 87, poz. 43 z późn. zm.). Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

W apelacji organ rentowy zaskarżył w całości powyższy wyrok, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 184 ust. 1 i 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz naruszenie art. 232 k.p.c. wskutek nie przeprowadzenia dowodu.

Wskazując na powyższą podstawę apelacji organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania albo o uchylenie powyższego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W ocenie apelującego wyrok nie jest słuszny, albowiem wydany został bez przeprowadzenia dowodu koniecznego w tego typu sprawach, dowodu z akt osobowych. Sąd dokonał ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy na podstawie jedynie dowodu z zeznań odwołującego. Podane okoliczności wymagają jednak konfrontacji z materiałem źródłowym, który ponad wszelką wątpliwość zawarty jest w dokumentacji archiwalnej. Znajdują się tam bowiem umowy, angaże, zakresy obowiązków. Z dokumentów tych wynikać będzie szczegółowo jakie stanowiska i jaki rodzaj pracy odwołujący wykonywał podczas zatrudnienia w Zakładzie (...) w L.. Sąd nawet nie zmierzał do uzupełnienia materiału dowodowego o zeznania świadków - w osobach choćby współpracowników odwołującego z przedmiotowego okresu. Sporny okres wynosi ponad 14 lat. Jego zaliczenie jako pracy wykonywanej w warunkach szkodliwych zgodnie z definicją zawartą w w/cyt rozporządzeniu RM z dnia 7 lutego 1983 r., tylko i wyłącznie na podstawie zeznań strony oraz świadectwa pracy nie jest w ocenie apelującego wystarczające. Postępowanie winno być uzupełnione przede wszystkim o dowód z akt osobowych z okresu pracy w w/w zakładzie , a jeżeli do takowych dotrzeć nie sposób (z uwagi na ich brak) postępowanie winno być uzupełnione dowodem z zeznań świadków. Tym bardziej, że jak wskazuje Sąd, odwołujący wykonywał pracę przy układaniu rur do przesyłu gazu w głębokich wykopach, ale także pracował przy montażu dodatkowych urządzeń. Nie jest więc takie oczywiste czy wszystkie te prace wymagały pozostawania w wykopie przez całą dniówkę roboczą.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie może odnieść skutku. Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 z 2009 r., poz. 1227 – tekst jednolity ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 1 stycznia 1999r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nie składkowy, o którym mowa w art. 27

W myśl art. 32 w/w ustawy oraz treścią § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.), mężczyznom będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w wieku 60 lat, jeżeli udowodnią co najmniej 25 – letni okres składkowy i nie składkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W myśl § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy uzasadniające prawo do wcześniejszego świadczenia emerytalnego to okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywana jest stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Z ustaleń Sądu Okręgowego, które Sąd Apelacyjny uznaje za własne wynika, że spełnił wszystkie – przewidziane w/w przepisach – przesłanki do nabycia prawa do emerytury, w tym udowodnił wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził fakt, że E. D. w okresie od 2 maja 1972 r. do 31 grudnia 1986 r. pracował jako monter instalacji i urządzeń gazowniczych w Zakładzie (...) w L., stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy. W ramach zatrudnienia na tym stanowisku wykonywał prace polegające na układaniu w wykonanych wcześniej wykopach rur służących do przesyłania gazu oraz montażu dodatkowych urządzeń i przyłączy umożliwiających taki przesył. Głębokość wykopu uzależniona była od warunków terenowych i kształtowała się na poziomie od 1 metra do 2 i więcej metrów. A zatem praca wykonywana przez ubezpieczonego w latach 1972-86 spełniała przesłanki wskazane w wykazie A dziale V pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., w którym wymieniono prace przy Budowie rurociągów w głębokich wykopach.

Wobec powyższego niewątpliwym jest, że E. D. w spornym okresie wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Odnosząc się do zawartych w apelacji zarzutów stwierdzić należy, że stanowią one w istocie polemikę z prawidłowymi i nie budzącymi wątpliwości ustaleniami Sądu I instancji. Sąd Okręgowy prawidłowo – w świetle art. 232 k.p.c. - ocenił wynik przeprowadzonego postępowania dowodowego, bez naruszenia granic zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Należy zauważyć, że reguły dowodzenia w procesie cywilnym (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.), zobowiązują strony do wskazywania dowodów, z których wywodzą one skutki prawne. Zasada ta znajduje zastosowanie również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, których przedmiotem są odwołania ubezpieczonych od decyzji organów rentowych. Wobec powyższego, to na organie rentowym spoczywał ciężar przedstawienia dowodów na potwierdzenie swego stanowiska, że wnioskodawca w spornym okresie nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy w toku całego postępowania żadnego takiego dowodu nie przedstawił.

W związku z powyższym, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako niezasadną.